

زباده‌ره‌وى مه‌كه‌ن له وه‌سفكردى من هه‌روه‌كو چۆن گاوره‌كان زباده‌ره‌ويان كرد له وه‌سفكردى كورى مه‌ريه‌م (عيسا)، من ته‌نها به‌نده‌م، بۆيه بلين: به‌نده‌ى خودا (عبد الله) ويغهمبه‌رى خودا

له عومهرى كورى خه‌تابه‌وه -ره‌زاي خواى لئيت- ده‌لئيت: گوتم له ويغهمبه‌ر -صلى الله عليه وسلم- بووه كه ده‌يفه‌رموو: «زباده‌ره‌وى مه‌كه‌ن له وه‌سفكردى من هه‌روه‌كو چۆن گاوره‌كان زباده‌ره‌ويان كرد له وه‌سفكردى كورى مه‌ريه‌م (عيسا)، من ته‌نها به‌نده‌م، بۆيه بلين: به‌نده‌ى خودا (عبد الله) ويغهمبه‌رى خودا» [صه‌ححه] [بوخارى گيراويه‌تبه‌وه]

ويغهمبه‌رى خودا -صلى الله عليه وسلم- نه‌هى كردوو له زباده‌ره‌وى وتيپه‌راندى سنوورى شه‌رى له ستايش و وه‌سفكردى به‌و سيفه‌ت وكرده‌وانه‌ى كه تايبه‌تن به‌ خواى گه‌وره -سبحانه وتعالى-، وه‌روه‌ها نه‌هى كراوه له وه‌ى بلين غه‌يب ده‌زانيت ونايت له‌گه‌ل خواى گه‌وره له ئه‌و يان له هه‌ريه‌كيكى تر بپارئينه‌وه وه‌كو كرده‌وه‌ى گاوره‌كان ده‌ره‌ق به‌ عيسا كورى مه‌ريه‌م -عليهما السلام-، پاشان پرووى كرده‌وه كه ئه‌و به‌نده‌يه‌كه له به‌نده‌كانى خواى گه‌وره، وه‌رمانى كردوو سه‌باره‌تى بلين: به‌نده‌ ويغهمبه‌رى الله

<https://www.sunnah.global/hadeeth/ku/show/3406>

